

Súd: Okresný súd Bratislava V
Spisová značka: 49C/9/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1518201358
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 09. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Natália Kolláriková
ECLI: ECLI:SK:OSBA5:2019:1518201358.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava V v konaní vedenom sudkyňou JUDr. Natáliou Kollárikovou, v právnej veci žalobcu : Hlavné mesto Slovenskej republiky Bratislava, IČO: 00603481, so sídlom: Primaciálne námestie č. 1, Bratislava, proti žalovaným: 1. P. P., nar. XX.X.XXXX, bytom O. 9, W. a 2. Y. P., nar. X.X.XXXX, bytom O. 9, W., obaja zastúpení JUDr. Jozef Boledovič, advokát, Úzka 578/4, Rovinka, o zaplatenie 1040,73 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaní sú povinní zaplatiť žalobcovi istinu vo výške 661,35 Eur spolu s úrokom z omeškania v sadzbe 5% p.a. zo sumy 316,62 Eur odo dňa 4.3.2017 do zaplatenia a zo sumy 344,73 Eur odo dňa 18.5.2018 do zaplatenia.

II. Súd konanie v časti o zaplatenie istiny 379,38 Eur spolu s úrokom z omeškania v sadzbe 5% p.a. zo sumy 379,38 Eur odo dňa 4.3.2017 do zaplatenia zastavuje.

III. Súd žalobu v časti úroku z omeškania v sadzbe 5% p.a. zo sumy 344,73 Eur odo dňa 5.3.2018 do 17.5.2018 zamietá.

IV. Žalobcovi sa p r i z n á v a voči žalovaným nárok na náhradu trov konania v rozsahu 27%. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením.

odôvodnenie:

1. Žalobou doručenou tunajšiemu súdu dňa 04.09.2015 sa žalobca voči žalovaným domáhal zaplatenia istiny vo výške 1 040,73 Eur spolu s úrokom z omeškania v sadzbe 5% ročne zo sumy 696,- Eur od 4.3.2017 do zaplatenia a zo sumy 344,73 Eur odo dňa nasledujúceho po podaní žaloby do zaplatenia z titulu bezdôvodného obohatenia ako i náhrady trov konania. Žaloba bola zdôvodnená tým, že žalobca je vlastníkom nehnuteľnosti - pozemku na O. ulici vo výmere 29 m², katastrálne územie A., parcela č. XXXXX/X, zapísanom na LV č. X, na ktorom je umiestnená stavba so súpisným č. XXXX, druh stavby - samostatne stojaca garáž, zapísaná na LV č. XXXX, ktorej bezpodielovými spoluvlastníkmi sú žalovaní. Žalovaní užívajú pozemok vo vlastníctve žalobcu bez právneho dôvodu. Žalobca listom zo dňa XX.X.XXXX, ktorý bol žalovaným doručený dňa XX.XX.XXXX vyzval žalovaných na úhradu sumy 696,- Eur z titulu bezdôvodného obohatenia za užívanie pozemku na O. ulici v W. od X.X.XXXX do X.X.XXXX, a to v lehote do 30 dní od doručenia výzvy. Zároveň uvedeným listom vyzval žalovaných, aby počnúc dňom nasledujúcim po doručení výzvy uhrádzali na účet žalobcu mesačne, vždy najneskôr k 15. dňu nasledujúceho kalendárneho mesiaca sumu vo výške 29,- Eur za užívanie predmetného pozemku žalobcu. Žalovaný v 1. rade listom zo dňa XX.X.XXXX oznámil žalobcovi, že požadovanú úhradu (696,- Eur) za užívanie pozemku vo vlastníctve žalobcu nemôže uhradiť z dôvodov v liste uvedených, na čom zotrval i v následnej písomnej komunikácii so žalobcom vrátane stanoviska o oprávnenosti

užívania predmetného pozemku. Žalobca k výške žalovanej sumy poukázal na výpočet dlžnej sumy pri použití ceny za m² a rok, a to v súlade s internými rozhodnutiami, ktoré sú vydávané v súlade so zásadami hospodárenia žalobcu, ako aj v zmysle ustanovenia § 9 ods. 1 písm. c) Zákona č. 38/1991 Zb. o majetku obcí v znení neskorších predpisov. Žalobca vychádzal z Rozhodnutia č. 33/2015 primátora hlavného mesta SR Bratislavy, ktorým sa ustanovujú ceny prenájmov a ceny predbežnej odplaty za vecné bremeno (ďalej len „Rozhodnutie č. 33/2015“). Žalobca si v konaní uplatnil sumu vo výške 1040,73 Eur, ktorú by žalovaní zaplatili v prípade existencie nájomného vzťahu za obdobie od X.X.XXXX do XX.X.XXXX, t.j. 696,- Eur za obdobie od X.X.XXXX do X.X.XXXX + 25,73 Eur za obdobie od X.X.XXXX do XX.X.XXXX (primerane znížené vzhľadom na počet dní) + 319,- Eur za obdobie od X.X.XXXX do XX.X.XXXX (11 mesiacov x 29,- Eur). Žalobca si zároveň uplatnil voči žalovaným i nárok na zákonný úrok z omeškania.

2. Žalovaní vo svojom písomnom vyjadrení žiadali žalobu zamietnuť ako nedôvodnú a zaviazali žalobcu na náhradu trov konania. Nespochybnili vlastnícke právo žalobcu k predmetnému pozemku, ani svoje vlastnícke právo k stavbe garáže so súp. č. XXXX . na parcele XXXXX/X v k.ú. A.. Poukázali na to, že ide o legálnu stavbu vybudovanú právnym predchodcom žalovaných, postavenú na pozemku, ktorý v čase realizácie stavby patril Československému štátu (v práve prísl. Národného výboru), pričom stavba bola postavená so súhlasom vlastníka pozemku. Z vôle vlastníka pozemku sa tak vytvorilo rozdelené vlastníctvo stavby a pozemku. Zdôraznili, že pri zriadení stavby ani neskôr nebola dojednaná ani žiadaná odplacnosť užívania pozemku. Žalovaní sú oprávnenými užívateľmi stavby ako aj pozemku pod stavbou, nakoľko užívanie stavby je s užívaním pozemku neoddeliteľne spojené. Vo vyjadrení uviedli, že opakovane žalobcovi oznámili a zdôvodnili, že dotknutý pozemok užívajú titulom vydržaného práva zodpovedajúceho vecnému bremenu. Uprámili pozornosť na to, že žalobca do existujúceho právneho vzťahu vstúpil dňom, kedy nadobudol vlastníctvo dotknutého pozemku. Žalobca dodatočne požaduje bez právneho dôvodu úhradu za užívanie pozemku. Zároveň vzniesli námietku premičania poukazujúc na podanie žaloby XX.XX.XXXX a domáhania sa úhrady (titulom bezdôvodného obohatenia) za obdobie od X.X.XXXX do XX.X.XXXX, pričom nárok za obdobie do X.X.XXXX posúdili ako premičaný.

3. Žalobca v replike uviedol, že k vzniku vecného bremena v prospech žalovaných nikdy nemohlo dôjsť, nakoľko žalovaní nenaplnili predpoklady vydržania v súlade s ustanovením § 134 Občianskeho zákonníka, keď okrem iného na naplnenie predpokladu oprávnenej držby práva sa vyžaduje, aby držiteľ práva bol dobromyseľný, alebo inak povedané konal v dobrej viere, že mu právo patrí. Daná podmienka dobromyseľnosti držby žalovaných podľa názoru žalobcu nie je splnená, a preto ani nemôže ísť o držbu oprávnenú. Poukázal na to, že na dobromyseľnosť držby sa vyžaduje nielen presvedčenie držiteľa o tom, že určité právo mu patrí, ale tiež právny titul, na základe ktorého dané právo vykonáva. Zdôraznil, že takýmto titulom rozhodne nemôže byť súhlas predchádzajúceho vlastníka pozemku k postaveniu stavby, ktorý v konaní nebol navyše preukázaný, avšak ani prípadné udelenie súhlasu predchádzajúceho vlastníka pozemku bez ďalšieho nie je spôsobilým právnym titulom na výkon vecného bremena žalovanými.

4. Ďalej uviedol, že vzhľadom na absenciu právneho titulu na výkon vecného bremena je zrejmé, že žalovaní neboli pri vydržaní tohto práva dobromyseľní, a preto k jeho vydržaniu nedošlo, pritom je bez významu, že stavba na pozemku je legálna, čo žalobca ani nerozporuje. Zároveň žalobca poukázal na obsah listu žalovaného v 1. rade zo dňa XX.X.XXXX, v ktorom uvádzal, že existenciu vecného bremena navrhol potvrdiť notárskou zápisnicou, avšak následne zo strany žalovaných nebola žalobcovi predložená žiadna notárska zápisnica osvedčujúca existenciu vecného bremena. V súvislosti s prípadným súhlasom predchádzajúceho vlastníka pozemku s umiestnením stavby na pozemku, žalobca dodal, že tento, ak aj bol udelený, oprávňoval právnych predchodcov žalovaných len k umiestneniu stavby na pozemku a nie je právnym dôvodom na jeho bezodplatné užívanie.

5. Súčasťou repliky žalobcu bolo z dôvodu námietky premičania čiastočné späťvzatie žaloby čo do nároku žalobcu za obdobie do X.X.XXXX, čím žalobca nezotrval na uplatnenom nároku za obdobie od X.X.XXXX do X.X.XXXX v časti 379,38 Eur spolu s príslúchajúcim príslušenstvom a navrhol konanie v tejto časti zastaviť.

6. Podľa ust. § 145 ods. 1, 2 CSP, ak je žaloba vzatá späť celkom, súd konanie zastaví. Ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzatí žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

7. Podľa ust. § 146 ods. 1 CSP, súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatiu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie.

8. Súd v zmysle vyššie citovaných zákonných ustanovení na základe dispozitívneho úkonu žalobcu konanie v časti tak ako navrhol žalobca zastavil v II. výroku tohto rozsudku.

9. V duplike žalovaní dôvodili oprávnenosťou užívania dotknutého pozemku vychádzajúc z ust. § 151 písm. o) Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorého dlhodobým výkonom práva zo strany žalovaných ako aj ich právnych predchodcov, nadobudli právo zodpovedajúce vecnému bremenu. Mali za to, že predmetné právo nadobudli zo zákona. Zdôraznili, že stavba garáže súp. č. XXXX na parc. XXXXX/X bola vybudovaná (dokončená) pred rokom XXXX, išlo o legálnu stavbu, na ktorú rozhodnutie o prípustnosti stavby vydal Obvodný národný výbor W. - A.. Súhlas s umiestnením stavby na pozemku udelil ObNV W. ako správca pozemku v majetku Československého štátu. Predmetná stavba garáže sa do vlastníctva žalovaných dostala legálne, po sérii prechodov a prevodov vlastníckeho práva od právnych predchodcov, žalovaní nadobudli vlastnícke právo k stavbe povolením vkladu Kúpnej zmluvy (V-XXXX/XX) v roku XXXX. Poukázali na to, že podľa čl. II. kúpnej zmluvy predmet kúpy nebol zaťažovaný žiadnymi ťarchami, dlhmi ani právami tretích osôb. Ku dňu nadobudnutia vlastníctva garáže žalovaní nemali žiadnu vedomosť o prípadných nárokoch týkajúcich sa odplatnosti užívania pozemku zastavaného garážou. Požiadavka žalobcu, ktorý v predmetnej veci je právnym nástupcom Československého štátu ako vlastníka pozemku v čase zriadenia stavby, na dodatočné uzavretie nájomnej zmluvy a tým spoplatnenia užívania pozemku, bola uplatnená až po tom, čo už právni predchodcovia žalovaných zo zákona vydržaním nadobudli práva zodpovedajúce vecnému bremenu a získali tak právny titul na užívanie pozemku.

10. Žalobca v reakcii na dupliku žalovaných poukázal i na absenciu dobromyseľnosti žalovaných a predchádzajúcich vlastníkov garáže, keďže na liste vlastníctva pozemku, na ktorom stojí garáž nikdy neboli zapísaní ako vlastníci pozemku. Zdôraznil, že na tomto závere nemení nič ani predložená kúpna zmluva žalovanými, z ktorej len vyplýva, že nadobudli vlastnícke právo k stavbe garáže, ale nie vlastnícke právo ani iné právo k pozemku pod garážou.

11. Medzi stranami sporu boli zhodné skutkové tvrdenia týkajúce vlastníckeho práva žalobcu k pozemku na O. ulici v W. vo výmere 29 m², katastrálne územie A. parcela č. XXXXX/X, zapísanom na LV č. 1, vlastníckeho práva žalovaných k stavbe umiestnenej na pozemku žalobcu so súpisným č. XXXX, druh stavby - samostatne stojaca garáž, zapísaná na LV č. XXXX, ako i o legálnosti predmetnej stavby-garáže.

12. Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením obsahu listinných dôkazov, ktoré doložil žalobca: výpisom z LV č. X k.ú. A. zo dňa XX.X.XXXX, výpisom z LV č. XXXX k.ú. A. zo dňa XX.X.XXXX, komunikáciou medzi žalobcom a žalovanými (zo dňa XX.XX.XXXX + doručenkou, XX.XX.XXXX, XX.XX.XXXX, XX.XX.XXXX, XX.XX.XXXX), Rozhodnutím č. XX/XXXX zo dňa XX.XX.XXXX, Tabuľkami cien prenájmov nehnuteľného majetku, cien krátkodobého prenájmu nehnuteľného majetku hlavného mesta s dobou nájmu do 10 kalendárnych dní v mesiaci, cien za uloženie inžinierskych sietí v kolektoroch a v mostných objektoch, tabuľkou výšky predbežnej odplaty za vecné bremeno, výšky predbežnej odplaty za vecné bremeno na pozemky pod komunikáciami a listinným dôkazom predloženým v konaní žalovanými: Kúpnu zmluvou zo dňa XX.X.XXXX, uvedené listinné dôkazy boli v priebehu konania doručené stranám sporu a ich obsah nebol spochybnený, iné dôkazy strany sporu v konaní nenavrhl vykonať. Súd zhodnotil vykonané dôkazy jednotlivo a vo vzájomnej súvislosti, prihliadol na všetko, čo počas konania vyšlo najavo a zistil tento skutkový stav veci:

13. Z nesporných skutkových tvrdení strán sporu ako i predložených listinných dôkazov mal súd za preukázané, že žalobca je výlučným vlastníkom pozemku na O. ulici v W. vo výmere 29 m², katastrálne územie A., parcela č. XXXXX/X, zapísanom na LV č. X, na predmetnom pozemku je umiestnená stavba so súpisným č. XXXX, druh stavby - samostatne stojaca garáž, zapísaná na LV č. XXXX, ktorá je v bezpodielovom spoluvlastníctve žalovaných. Žalovaní predmetnú stavbu nadobudli z titulu Kúpnej zmluvy zo dňa XX.XX.XXXX, ktorej vklad V XXXX/XX bol povolený dňa XX.XX.XXXX od predávajúcej a to matky žalovaného v 1. rade. Strany sporu v konaní nespochybnili legálnosť uvedenej stavby. V konaní

žiadna zo strán sporu netvrdila, že sa žalobca ako vlastník pozemku pod predmetnou stavbou domáhal v minulosti, či v súčasnosti odstránenia predmetnej stavby. Z uvedeného mal súd za preukázané, že vlastníci stavby (právní predchodcovia žalovaných) ako i žalovaní užívali a užívajú stavbu ako i pozemok pod stavbou nerušene od jej výstavby v roku XXXX. Od roku 1974 do súčasnosti predmetný pozemok, ktorý je v súčasnosti vo vlastníctve žalobcu užívajú bezodplatne. Žalobca listom zo dňa XX.XX.XXXX vyzval žalovaných na úhradu sumy 696 Eur z titulu bezdôvodného obohatenia, ktoré vzniklo užívaním predmetného pozemku bez právneho titulu za obdobie dvoch rokov. Vo výzve žalobca vyzval žalovaných na úhradu sumy 29 Eur mesačne za užívanie predmetného pozemku. Výzva bola žalovaným doručená dňa XX.XX.XXXX.

14. Z LV č. X k.ú. A. mal súd preukázanú výmeru pozemku parcelné č. XXXXX/X o rozlohe XX m², na ktorom je i v zmysle LV č. XXXX k.ú. A. umiestnená garáž vo vlastníctve žalovaných. Na LV č. X k.ú. A. nie je zapísané vecné bremeno v prospech žalovaných. Na LV č. XXXX k.ú. A. nie ja zapísaná žiadna ľarcha.

15. Podľa čl. 1 ods. 1 Rozhodnutia č. XX/XXXX primátora hlavného mesta Slovenskej republiky W., ktorým sa ustanovujú ceny prenájmov a ceny predbežnej odplaty za vecné bremeno, ceny prenájmov určujú výšku nájmov pozemkov, stavieb, nebytových priestorov, technických zariadení vo vlastníctve hlavného mesta SR W. (ďalej len „hlavné mesto“).

16. Podľa čl. 2 ods. 1 Rozhodnutia č. 33/2015 primátora hlavného mesta Slovenskej republiky W., ktorým sa ustanovujú ceny prenájmov a ceny predbežnej odplaty za vecné bremeno, ceny za prenájom uvedené v prílohe č. X v tabuľke č. XXX a v prílohe č. X v tabuľke č. XXX a č. XXX sú ceny minimálne a vzťahujú sa len na prenájom nehnuteľností - pozemkov, stavieb, nebytových priestorov, ako aj technických zariadení vo vlastníctve hlavného mesta.

17. Podľa prílohy č. 1 k Rozhodnutiu č. XX/XXXX primátora hlavného mesta Slovenskej republiky W., ktorým sa ustanovujú ceny prenájmov a ceny predbežnej odplaty za vecné bremeno - Tabuľka č. XXX cien prenájmov nehnuteľného majetku Položka XX je za nájom pozemku v lokalite II. k.ú. H., A., N. P., Q., S., F. po B. stanovené cena za 1 m²/rok vo výške 12 Eur.

18. V zmysle vyššie uvedeného nájomné za pozemok pod garážou žalovaných, ktorý má rozlohu 29 m², nachádza sa v lokalite A. je stanovené vo výške ročne 348 Eur, t.j. 29 Eur mesačne.

19. Žalobca vo svojej výpovedi odkázal na obsah žaloby i písomných vyjadrení a pred súdom opätovne zdôraznil, že žalovaní nikdy nemohli byť dobromyseľní pri vydržaní práva zodpovedajúceho vecnému bremenu k pozemku žalobcu, keď v katastri nehnuteľností, ktorý je verejne dostupnou evidenciou, bol vždy ako vlastník pozemku uvedený iný subjekt ako žalovaní a rovnako tu chýba právny titul na vydržanie vecného bremena. Uviedol, že i prípadný súhlas k umiestneniu stavby na pozemku, ktorý žalovaní navyiac žiadnym spôsobom nepreukázali, nie je možné považovať ani len za domnelý právny titul na začatie vydržania vecného bremena. Žalovaní mali pred nadobudnutím nehnuteľnosti skúmať, či sú vysporiadané všetky vzťahy k stavbe a nemôžu toto opomenutie dávať za vinu žalobcovi. Samotné vnútorné presvedčenie žalovaných nepostačuje k vzniku vydržania vecného bremena. Vyjadril postoj, že v prípade, ak by mali žalovaní nejaký právny titul a splnili by všetky zákonné predpoklady pre vznik vecného bremena, bolo by otázne z akého dôvodu si toto právo nedali zapísať do katastra nehnuteľností, keď pre vznik vecného bremena je táto skutočnosť podstatná. Žalovaní v konaní nepreukázali tvrdené vydržanie oprávnenia zodpovedajúceho vecnému bremenu.

20. Právny zástupca žalovaných vo svojom prednese sa pridržiaval písomných podaní a poukázal na to, že žalovaní dlhodobým nerušeným, v dobrej viere vykonávaním práva nadobudli právo zodpovedajúce vecnému bremenu. Na základe uvedeného v rozhodnom čase, ktorého sa žalovaný nárok týka, užívali pozemok oprávnene, a to titulom nadobudnutého práva, z toho dôvodu na úkor žalobcu nezískali žiadne bezdôvodné obohatenie. V prednese dal do pozornosti, že spor sa týka výhradne pozemku zastavaného stavbou, pričom žalovaní nemôžu svoju stavbu využívať bez toho, aby súčasne nevyužívali aj zastavaný pozemok.

21. Od nadobudnutia vlastníctva garáže vykonávali žalovaní práva nevyhnutné na výkon vlastníckeho práva k stavbe a boli teda oprávnenými držiteľmi práv. Dôvodil, že právo nevyhnutné na výkon

vlastníckeho práva k stavbe môže byť predmetom oprávnenej držby § 130 ods. 1 Občianskeho zákonníka a je spôsobilé na vydržanie § 151o ods. 1 druhá veta Občianskeho zákonníka. Podľa § 130 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak je držiteľ so zreteľom na všetky okolnosti dobromyseľný o tom, že mu právo patrí, je oprávneným držiteľom práva. Zákon v pochybnostiach predpokladá, že držba je oprávnená. Podľa § 151o ods. 1 druhá veta Občianskeho zákonníka, právo zodpovedajúce vecnému bremenu možno nadobudnúť tiež jeho dlhodobým výkonom, ustanovenia zákona o vydržaní tu platia obdobne. Toto právo zodpovedajúce vecnému bremenu môže obsahovo spočívať v súbore oprávnení nevyhnutných na výkon vlastníckeho práva k stavbe. Uvedené právo môže patriť vlastníkovi stavby a môže zodpovedať vecnému bremenu zaťažujúcemu pozemok pod stavbou. Žalovaným ako nadobúdateľom stavby garáže nemožno uprieť, že v čase nadobudnutia garáže boli bona fide v tom, že majú aj právo nevyhnutné na výkon vlastníckeho práva k stavbe. Žalovaní sa teda pri kúpe stavby dôvodne mohli spoliehať na to, že nadobudli vec spôsobilú na užívanie, a že túto stavbu užívať môžu. Žalovaní od kúpy garáže účinky /XX.X.XXXX/, resp. ich právni predchodcovia už skôr predtým začali práva nevyhnutné na výkon vlastníckeho práva k stavbe v dobrej viere vykonávať, a to nepretržite viac ako po dobu 10 rokov a počas celej tejto doby boli so zreteľom na všetky okolnosti dobromyseľní v tom, že im tieto práva patria. Počas oprávnenej držby práva nevyhnutného na výkon vlastníckeho práva nebol voči žalovaným ani proti ich právnym predchodcom v rozhodnej dobe uplatňovaný nárok na odplatnosť užívania pozemku. Žalovaní toto tvrdenie opierali i o skutočnosť, že ich právnym predchodcom bola matka žalovaného v 1. rade, ktorý dlhodobo spravoval majetkové záležitosti svojej matky a nikdy pritom nebol konfrontovaný s požiadavkou vlastníka na odplatnosť užívania pozemku. Žalovaní preto od pani H. P. (matky žalovaného v 1. rade) stavbu garáže nadobudli v dobrej viere bez akýchkoľvek tiarch a bez nárokov tretích osôb. Právnym následkom skutočnosti, že žalovaní vykonávali práva v dobrej viere, že im toto právo patrí, spočívajú v tom, že žalovaní ako oprávnení držiteľia nie sú povinní na vyplatenie žiadnej náhrady za výkon práva za obdobie, kedy ich oprávnená držba práva trvala a bola zo zákona zavŕšená vydržaním tohto práva. Uplynutím zákonnej lehoty žalovaní ako oprávnení držiteľia práva prípadne aj s pripočítaním doby oprávnenej držby ich predchodcov nadobudli právo zodpovedajúce vecnému bremenu vydržaním. Právny zástupca žalovaných uviedol, že z dôvodu, že v danom prípade ide o nadobudnutie práva zodpovedajúceho vecnému bremenu, ktoré vzniklo zo zákona, jeho zápis do údajov v katastri z hľadiska vzniku tohto práva je bezpredmetný. Na základe uvedeného žalovaní v súčasnosti užívajú pozemok na základe práva zodpovedajúceho vecnému bremenu, ktoré zo zákona vzniklo už za doby ich právných predchodcov.

22. Na otázku súdu, na základe čoho sa právni predchodcovia žalovaných domnievali, že vykonávajú právo zodpovedajúce vecnému bremenu k pozemku pod garážou? Právny zástupca uviedol, že bezprostredný právny predchodca žalovaných nadobudol vlastníctvo stavby v rámci dedičského konania ako legálnu stavbu so súpisným číslom zapísanom na LV a bol spôsobilý okamžite vstúpiť do užívania tejto stavby bez akýchkoľvek obmedzení a podmienok a toto právo aj využíval.

23. Podľa § 134 ods.1 Občianskeho zákonníka, oprávnený držiteľ sa stáva vlastníkom veci, ak ju má nepretržite v držbe po dobu troch rokov, ak ide o hnutelnosť, a po dobu desať rokov, ak ide o nehnuteľnosť.

24. Podľa § 134 ods. 3 Občianskeho zákonníka, do doby podľa odseku 1 sa započíta aj doba, po ktorú mal vec v oprávnenej držbe právny predchodca.

25. Podľa § 129 ods. 1 Občianskeho zákonníka, držiteľom je ten, kto s vecou nakladá ako s vlastnou alebo ten, kto vykonáva právo pre seba.

26. Podľa § 130 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak je držiteľ so zreteľom na všetky okolnosti dobromyseľný o tom, že mu vec alebo právo patrí je držiteľom oprávneným. Pri pochybnostiach sa predpokladá, že držba je oprávnená.

27. Podľa § 151n ods.1 Občianskeho zákonníka, vecné bremená obmedzujú vlastníka nehnuteľnej veci v prospech niekoho iného tak, že je povinný niečo trpieť, niečoho sa zdržať alebo niečo konať. Práva zodpovedajúce vecným bremenám sú spojené buď s vlastníctvom určitej nehnuteľnosti, alebo patria určitej osobe.

28. Podľa § 151o ods.1 Občianskeho zákonníka, vecné bremená vznikajú písomnou zmluvou, na základe závetu v spojení s výsledkami konania o dedičstve, schválenou dohodou dedičov, rozhodnutím príslušného orgánu alebo zo zákona. Právo zodpovedajúce vecnému bremenu možno nadobudnúť tiež výkonom práva (vydržaním); ustanovenia § 134 tu platia obdobne. Na nadobudnutie práva zodpovedajúceho vecným bremenám je potrebný vklad do katastra nehnuteľností.

29. Predmetom držby v zmysle vyššie citovaných zákonných ustanovení môže byť aj držba práva, za predpokladu, že ide o právo, ktoré sa môže vykonávať trvalo alebo opakovane. Podľa aplikačnej praxe však nejde o výkon práva v prípade, ak sa výkon týka veci, o ktorej sa držiteľ domnieva, že patrí inému. (Vid': U.. U. O.: Občiansky zákonník pre prax (komentár), EUROUNION, spol. s r.o., máj 2015, s. 1 024).

30. Práva zodpovedajúce vecným bremenám sú spojené buď s vlastníctvom určitej nehnuteľnosti alebo patria určitej osobe (§ 151n a nasledujúce Občianskeho zákonníka). Právnym dôvodom vzniku vecného bremena môže byť, rovnako ako u vlastníckeho práva zmluva, dedenie, rozhodnutie príslušného orgánu, zákon a vydržanie. Oprávnenie zodpovedajúce vecnému bremenu teda možno nadobudnúť aj vydržaním. Predpokladom tohto spôsobu nadobudnutia je nepretržitý výkon práva po dobu najmenej desať rokov, ak sú splnené aj ostatné podmienky podobné vydržaniu vlastníckeho práva, uvedené v § 134 Občianskeho zákonníka. Vylúčené je vydržanie práva zodpovedajúceho vecnému bremenu k nehnuteľnostiam, ktoré môžu byť len vo vlastníctve štátu alebo vo vlastníctve zákonom určených právnických osôb (§ 125 Občianskeho zákonníka). Aj keď právna úprava vydržania je súčasťou právneho poriadku a spolu s ním podlieha zmenám zodpovedajúcim stupňu vývoja spoločnosti, možno vo všeobecnosti konštatovať, že zákonnými podmienkami vydržania boli oprávnená držba, uplynutie zákonom určenej vydržacej doby a spôsobilý predmet vydržania. (rozsudok Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 5 Cdo 260/2008, zo dňa 10. decembra 2008).

31. Predpoklady vydržania práva zodpovedajúceho vecnému bremenu sú totožné s predpokladmi nevyhnutnými pre vydržanie vlastníckeho práva (§ 130, § 134 Občianskeho zákonníka). Ako je predpokladom dobrej viery u oprávneného držiteľa veci jeho presvedčenie, že mu vec patrí ako vlastníkovi, tak predpokladom dobrej viery u oprávneného držiteľa práva zodpovedajúceho vecnému bremenu je presvedčenie, že mu právo zodpovedajúce vecnému bremenu prináleží. Toto presvedčenie musí byť podložené konkrétnymi skutočnosťami, ktoré ho k tomu oprávňujú. Oprávnený držiteľ práva zodpovedajúceho vecnému bremenu musí byť „so zreteľom ku všetkým okolnostiam“ v dobrej viere, že právo, ktoré k cudzej veci vykonáva mu patrí, lebo riadne vzniklo alebo na neho riadne prešlo. Posúdenie, či držiteľ je v dobrej viere alebo nie je, treba vždy hodnotiť objektívne a nie iba zo subjektívneho hľadiska (osobného presvedčenia) samého účastníka a vždy treba brať do úvahy, či držiteľ pri bežnej normálnej opatrnosti, ktorú možno vzhľadom na okolnosti a povahu daného prípadu od každého požadovať, nemal alebo nemohol mať po celú vydržaciú dobu dôvodné pochybnosti o tom, že mu takéto právo patrí. Treba zdôrazniť, že dobrá viera vyjadruje vnútorný (psychický) stav držiteľa, ktorý sám o sebe nemôže byť predmetom dokazovania, avšak toto vnútorné presvedčenie, že nekoná bezprávne sa navonok prejavuje jeho konkrétnym správaním, čo už ale predmetom dokazovania a posudzovania byť môže.

32. Podobne ako je predpokladom vydržania pri oprávnenom držiteľovi jeho dobrá viera, resp. dobromyseľnosť v presvedčení, že mu vec patrí, tak je to aj u vecného bremena, kde jedným zo základných predpokladov oprávneného držiteľa práva zodpovedajúceho vecnému bremenu je dobromyseľnosť v tom, že mu vec náleží. Takisto toto presvedčenie musí byť podložené konkrétnymi skutočnosťami. (Vid' Jehlička, O. a kol.: Občiansky zákonník. Praha, C. H. Beck 2004, s. 468.).

33. Ďalším predpokladom je to, že oprávnený držiteľ práva zodpovedajúceho vecnému bremenu musí byť so zreteľom ku všetkým okolnostiam dobromyseľným v tom, že sa stal subjektom práva na základe zákonom predpokladaného spôsobu vzniku vecného bremena. To znamená, že je v dobrej viere, že právo, ktoré vykonáva, mu patrí, resp. riadne vzniklo alebo naň prešlo.

34. Najvyšší súd SR v rozhodnutí sp. zn. 5 Cdo 49/2010 konštatoval, že „dobromyseľnosť, ako vnútorný psychický stav, je potrebné objektivizovať s prihliadnutím na všetky okolnosti, za ktorých došlo k faktickému nakladaniu s vecou, resp. vykonávaniu práva pre seba. Z týchto okolností potom možno usúdiť, či držiteľ mohol, alebo nemohol rozpoznať, že mu vec alebo právo skutočne patrí. Okolnosťami, ktoré môžu svedčiť pre záver o existencii dobrej viery, sú aj okolnosti týkajúce sa právneho dôvodu nadobudnutia práva (právneho titulu), teda tzv. uchopenia sa držby. Subjektívny pocit držiteľa

nemôže byť sám osebe podkladom pre vydržanie, ak nie je tento pocit vyvolaný okolnosťami objektívne nasvedčujúcimi oprávnenosti držby práva“.

35. Najvyšší súd SR v rozhodnutí sp. zn. 3 Cdo 12/2010 konštatoval, že „posúdenie, či držiteľ v dobrej viere je alebo nie je, treba vždy hodnotiť objektívne a nie iba zo subjektívneho hľadiska (osobného presvedčenia) samého účastníka, a vždy treba brať do úvahy, či držiteľ pri bežnej (normálnej) opatrnosti, ktorú možno vzhľadom na okolnosti a povahu daného prípadu od každého požadovať, nemal alebo nemohol mať po celú vydržaciú dobu dôvodné pochybnosti o tom, že mu vec (právo) patrí. Dobrá viera držiteľa sa musí vzťahovať aj k okolnostiam, za ktorých vôbec mohlo vlastnícke právo vzniknúť, teda aj k právnomu dôvodu (titulu) vzniku vlastníctva.

36. Vo svojich rozhodnutiach Najvyšší súd SR (viď napríklad 4 Cdo 287/2006 a 5 Cdo 234/2009) vysvetlil, že medzi základné okolnosti, ktoré budú svedčiť o oprávnenosti držby veci patrí aj okolnosť, ako vec (držiteľ) nadobudol, či mu svedčí nejaký nadobúdaci titul.

37. Na nadobudnutie akéhokoľvek vecného práva vydržaním je prvou a základnou podmienkou existencia právneho titulu vstupu do držby veci alebo práva. Ani súhlas s užívaním pozemku, aj keby bol skutočne udelený, by objektívne nebolo možné považovať za právny titul vstupu do držby. Ani skutočnosť, že právny predchodca žalobcu, resp. žalobca nepožadoval od žalovaných náhradu za užívanie svojho pozemku (prístupovej cesty ku garáži) nebola spôsobilá založiť ich dobromyseľnosť v tom, že vykonávajú nejaké vecné právo, ktoré im patrí, lebo šlo iba o právo vlastníka pozemku a nie o jeho povinnosť (Krajský súd Košice, sp.zn. 5Co/499/2015 z 22.09.2016).

38. Jedným z viacerých predpokladov vydržania práva zodpovedajúceho vecnému bremenu je skutočnosť, že ten, kto určitú nehnuteľnosť užíva (napríklad za účelom prechodu alebo prejazdu), je so zreteľom na všetky okolnosti dobromyseľný, že koná ako oprávnený z vecného bremena. Rozhodujúcim tu nie sú subjektívne predstavy alebo domnienky konajúceho; jeho dobromyseľnosť musí byť, podobne ako v prípade vydržania vlastníckeho práva, posudzovaná z objektívneho hľadiska, to znamená z hľadiska, či pri zachovaní náležitej opatrnosti, ktorú možno s prihliadnutím na okolnosti konkrétneho prípadu na každom subjekte požadovať, mal alebo mohol mať pochybnosti, že vykonáva právo zodpovedajúce vecnému bremenu. Sama skutočnosť, že nehnuteľnosť užíva nerušene po dobu presahujúcu 10 rokov, nezakladá dobrú vieru o tom, že ide o výkon práva zodpovedajúci vecnému bremenu. (rozsudok Najvyššieho súdu SR z 22. februára 2018, sp. zn. 3 Cdo 147/2016).

39. Od 01.01.1992 nemôže dobrú vieru určitého subjektu v to, že vykonáva právo zodpovedajúce vecnému bremenu, zakladať zmluva, na základe ktorej nebol povolený vklad do katastra nehnuteľností (rozsudok Najvyššieho súdu SR sp.zn. 3Cdo 147/2016 z 22.02.2018).

40. Podľa § 451 ods.1 Občianskeho zákonníka, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

41. Podľa § 451 ods.2 Občianskeho zákonníka, bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

42. Na základe vykonaného dokazovania po zhodnotení všetkých dôkazov jednotlivo i vo vzájomných súvislostiach a po starostlivom prihliadnutí na všetko, čo počas konania vyšlo najavo súd dospel k záveru, že žaloba bola podaná dôvodne.

43. V priebehu konania bolo nesporne preukázané, že žalobca je vlastníkom parcely č. XXXXX/X o rozlohe 29 m², k.ú. A. a žalovaní sú bezpodielovými spoluvlastníkmi garáže súpisné číslo č. XXXX stojacej na pozemku žalobcu v katastrálnom území A. v W.. V konaní bolo nesporné, že vecné bremeno v prospech žalovaných k predmetnému pozemku žalobcu v katastri nehnuteľností evidované nie je a rovnako, že žalovaní žiadnu úhradu za užívanie pozemku vo vlastníctve žalobcu neplatia.

44. Žalovaní argumentovali vydržaním práva zodpovedajúceho vecnému bremenu zo zákona, nakoľko mali za to, že predpoklady vydržania predmetného práva boli splnené už ich právnymi predchodcami, ktorí nerušene, dobromyseľne užívali pozemok nachádzajúci sa výlučne pod stavbou v ich vlastníctve.

Tým, že vykonávali práva k pozemku, ktoré boli nevyhnutné na výkon vlastníckeho práva k stavbe, a to v dobrej viere od roku XXXX bezodplatne vydržali právo zodpovedajúce vecnému bremenu. Žalovaní od nadobudnutia vlastníckeho práva k stavbe v roku XXXX aj s pripočítaním doby oprávnenej držby práva zodpovedajúceho vecnému bremenu ich predchodcov nadobudli právo zodpovedajúce vecnému bremenu vydržaním. Na základe toho sa domnievajú, že im právo zodpovedajúce vecnému bremenu patrí a pozemok žalobcu užívajú oprávnene. Žalobca si v konaní po čiastočnom späťvzati uplatnil nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 661,35 Eur a to za užívanie predmetnej nehnuteľnosti za obdobie od XX.XX.XXXX do XX.XX.XXXX, počas ktorého žalovaní nespochybniteľne užívali pozemok pod garážou bez právneho dôvodu a takto získali majetkový prospekt, ktorý zodpovedá sume nájmu v zmysle Rozhodnutia č. 33/2015 a jeho príloh.

45. Na nadobudnutie akéhokoľvek vecného práva vydržaním je prvou a základnou podmienkou existencie právneho titulu vstupu do držby veci alebo práva. Žalovaní nepreukázali právny titul, na základe ktorého vstúpili ich právni predchodcovia (prípadne samotní žalovaní) do držby nimi tvrdeného práva zodpovedajúceho vecnému bremenu. Nespochybnili v konaní, že vlastníci garáže mali vedomosť, že nie sú vlastníckymi pozemku, z čoho vyplýva, že mali mať vedomosť o tom, komu primárne patrí právo pozemok užívať. V konaní netvrdili ani nepreukázali právny titul nadobudnutia držby práva zodpovedajúceho vecnému bremenu v zmysle ust. § 151o ods. 1 Občianskeho zákonníka), netvrdili, že ich právni predchodcovia sa stali subjektom práva na základe niektorého zákonom predpokladaného spôsobu vzniku vecného bremena. Netvrdili, nepreukázali v konaní, že už ich právni predchodcovia v dobrej viere vykonávali práva k pozemku z titulu práv zodpovedajúcich vecnému bremenu. Nebolo v konaní preukázané, že v danom prípade žalovaní a ich právni predchodcovia boli so zreteľom na všetky okolnosti dobromyseľní, že konajú ako oprávnení z vecného bremena. Naopak z konania vyplýva, že na základe nerušeného bezodplatného užívania pozemku žalobcu pod legálnou stavbou od roku 1967 sa domnievali, že vydržali právo zodpovedajúce vecnému bremenu, avšak prvotný titul (zmluva, závet, schválená dohoda dedičov, rozhodnutie príslušného orgánu, ustanovenie zákona), z ktorého by odvodzovali svoje presvedčenie, že im právo vecného bremena k pozemku patrí v konaní nebol ani tvrdený. Je nepochybné, že ani súhlas s výstavbou garáže na pozemku žalobcu nie je právny titulom vstupu do držby vecného bremena, rovnako ani nerušené a bezodplatné užívanie pozemku. Uvedené preto nemohlo založiť dobromyseľnosť v tom, že ide o výkon práva zodpovedajúceho vecnému bremenu.

46. V konaní zo strany žalovaných ani ich právnych predchodcov neboli splnené podmienky pre vydržanie práva zodpovedajúceho vecnému bremenu, pre nedostatok dobromyseľnosti žalovaných a ich právnych predchodcov o tom, že im právo užívania pozemku z titulu vecného bremena patrí. Oprávnený držiteľ práva zodpovedajúceho vecnému bremenu musí byť so zreteľom ku všetkým okolnostiam dobromyseľným v tom, že sa stal subjektom práva na základe zákonom predpokladaného spôsobu vzniku vecného bremena, čo v danom prípade absentovalo. V čase od nadobudnutia stavby mali nielen vedomosť o vlastníckovi pozemku pod ich garážou, rovnako mali vedomosť, že nebolo zriadené vecné bremeno spočívajúce v užívaní pozemku v ich prospech (napr. zmluva o zriadení vecného bremena), z čoho vyplýva, že vlastníci garáže nemali nikdy žiaden nadobúdaci titul k predmetnému právu. K nadobudnutiu akéhokoľvek vecného práva vydržaním je prvou a základnou podmienkou existencie právneho titulu vstupu do držby daného práva. Žalovaní nepreukázali právny titul, na základe ktorého, či už pôvodní vlastníci stavby, alebo žalovaní sa domnievali, že vykonávajú právo zodpovedajúce vecnému bremenu k pozemku žalobcu, teda na základe ktorého zákonom predpokladaného spôsobu vzniku vecného bremena vyvodzovali, že im výkon práva vecného bremena k pozemku patrí.

47. Súd konštatuje, že v konaní žalovaní neunesli dôkazné bremeno preukázania nadobudnutia práva zodpovedajúceho vecnému bremenu k pozemku žalobcu vydržaním, či už nimi alebo predchádzajúcimi vlastníckymi, a to z dôvodu absencie podmienky dobromyseľnosti v tom, že konajú ako oprávnení z vecného bremena. Nebolo v konaní preukázané, že so zreteľom na všetky okolnosti boli vlastníci garáže dobromyseľní, že konajú ako oprávnení z vecného bremena. Nerušený výkon práva užívania pozemku presahujúci 10 rokov nezakladá dobrú vieru o tom, že ide o výkon práva zodpovedajúceho vecnému bremenu.

48. Žalovaní užívajú pozemok žalobcu bez právneho titulu. Žalobca si v konaní dôvodne uplatnil nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia po čiastočnom späťvzati za obdobie od XX.XX.XXXX do XX.XX.XXXX, počas ktorého taktiež žalovaní užívali bez právneho titulu pozemok žalobcu, čím

získali majetkový prospech, ktorého výška je za uvedené obdobie v zmysle Rozhodnutia č. 33/2015 primátora hlavného mesta Slovenskej republiky Bratislava a jeho príloh v sume 661,35 Eur, ktorú z titulu bezdôvodného obohatenia sú povinní žalobcovia vydať (zaplatiť).

49. Podľa ustanovenia § 517 ods.1 prvá veta Občianskeho zákonníka, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

50. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania. Výšku úrokov z omeškania a poplatku ustanovuje vykonávací predpis.

51. Podľa § 3 ods.1 Nariadenia vlády Slovenskej republiky č.87/1995 Z.z., ktorou sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka (v znení účinnom od 1.2.2013) výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

52. Nakoľko sa žalovaní preukázateľne dostali do omeškania so zaplatením žalovanej sumy, vznikol žalobcom podľa § 517 Občianskeho zákonníka aj nárok na zaplatenie úroku z omeškania, čo do sumy 316,62 Eur odo dňa XX.XX.XXXX do zaplatenia (t.j. dňom nasledujúcim po uplynutí 30 dní po doručení výzvy na úhradu sumy 696 Eur doručenej XX.XX.XXXX) a čo do sumy 344,73 Eur odo dňa nasledujúceho po doručení žaloby žalovaným (XX.XX.XXXX), t.j. od XX.XX.XXXX do zaplatenia v sadzbe 5 % p.a. (5 percentuálnych bodov plus 0% ako základná úroková sadzba ECB). V časti uplatnených úrokov z omeškania zo sumy 344,73 Eur odo dňa X.X.XXXX do XX.X.XXXX v sadzbe 5% p.a. súd žalobu zamietol, keď žalovaní sa dozvedeli o uplatnenom nároku z titulu bezdôvodného obohatenia dňom, keď im bola doručená žaloba, teda nie dňom doručenia žaloby na súd ako si žalobca v žalobe uplatnil.

53. Podľa § 251 CSP, trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

54. Podľa § 252 CSP, každý platí výdavky, ktoré mu v konaní vzniknú.

55. Podľa § 255 ods. 1, 2 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

56. Podľa § 256 ods. 1 CSP, ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

57. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

58. V súlade s § 255, 256 ods. 1 CSP, súd posúdil výsledok sporu a zistil, že žalobca bol procesne úspešný v časti istiny 661,35 Eur, v časti zastaveného konania, čo do istiny vo výške 379,38 Eur boli úspešní žalovaní, keď čiastočné späťvzatie zavinil žalobca (vzal žalobu sčasti späť s prihladením na uplatnenú námietku premlčania). Procesný úspech žalobcu bol $(661,35 : 1\,040,73) \times 100$, t.j. , 63,5% úspech žalobcu mínus úspech žalovaných 36,5%, t.j. čistý úspech žalobcu 27%. Na základe uvedeného súd priznal žalobcovi proti žalovaným nárok na náhradu trov v rozsahu jeho čistého procesného úspechu v konaní, t.j. 27%.

59. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

60. Súd ďalej uvádza, že v prípade, ak sa v odôvodnení nezaoberal konkrétnou námietkou strán sporu, urobil tak preto, že daný argument a taktiež odpoveď naň nepovažoval pre rozhodnutie za rozhodujúce (Ruiz Torija c. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303-A, s.12, § 29; Hiro Balani c. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303-B; Georgiadis c. Grécko z 29. mája 1997; Higgins c. Francúzsko z 19. februára 1998).

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia na súde, proti ktorého rozsudku smeruje, v troch vyhotoveniach, o odvolaní bude rozhodovať Krajský súd v Bratislave.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.
Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak podá ten, kto je na to oprávnený, včas odvolanie, nenadobúda rozhodnutie právoplatnosť, dokiaľ o odvolaní právoplatne nerozhodne odvolací súd.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.